خبر

فرمانده سنتکام به ابوظبی رفت

● رئیس فرماندهی مرکزی آمریکا (سنتکام) پس از سلسله‌حملات راکتی نیروهای حوثی در یمن به امارات، برای انجام مذاکراتی درباره تقویت پدافندهای هوایی آن وارد ابوظبی شد. به گزارش ایسنا، به نقل از خبرگزاری رویترز عربی، ژنرال فرانک مک‌کنزی، رئیس فرماندهی مرکزی آمریکا که بر نیروهای آمریکایی در خاورمیانه نظارت دارد، درباره سفر خود به ابوظبی اظهار کرد: سفر برنامه‌ریزی‌شده‌ام به ابوظبی را در پاسخ به حملات حوثی‌ها جلو انداختم تا بر پایبندی آمریکا به دفاع از امارات تأکید کنم. او کمی پیش از فرود هواپیمایش در ابوظبی، به خبرنگاران گفت: فکر می‌کنم موقعیت زمانی بسیار نگران‌کننده‌ای برای امارات است. آنها به دنبال حمایت هستند و ما برای کمک به آنها در اینجا هستیم. رئیس فرماندهی مرکزی آمریکا گفت: جنگنده‌های اف-۲۲ یکی از بهترین رادارهای کنترلی جهان را که قادر به شناسایی اهداف ازجمله موشک‌های کروز و پهپادها هستند، در اختیار امارات قرار خواهند داد. او افزود: ناوشکن یو اس اس کول نیز در آب‌های اطراف امارات فعال خواهد بود و محموله‌های قاچاق را رصد خواهد کرد. ژنرال مک‌کنزی در ادامه گفت: موشک‌های بالستیک میان‌بردی که به امارات شلیک شدند، در یمن طراحی یا ساخته نشده‌اند بلکه در جای دیگری تولید شده‌اند.

ادامه بن‌بست سیاسی در عراق

● دیوان عالی عراق روز یکشنبه کاندیداتوری هوشیار زیباری، دولتمرد کُرد، برای ریاست‌جمهوری این کشور را به خاطر اتهام اختلاس به حالت تعلیق درآورد. هم‌زمان چندین نماینده پارلمان عراق نیز اعلام کردند جلسه روز دوشنبه برای انتخاب رئیس‌جمهوری جدید را تحریم می‌کنند؛ امری که نشان از طولانی‌ترشدن بن‌بست سیاسی در عراق دارد. دیوان عالی عراق گفت کاندیداتوری هوشیار زیباری که روابط دوستانه‌ای نیز با غرب دارد، تا زمان رفع اتهامات از او به حالت تعلیق درمی‌آید. این اتهامات مربوط به زمانی است که زیباری وزیر اقتصاد بوده است. تصمیم دیوان عالی عراق ضربه‌ای به جریان مقتدی صدر، روحانی شیعه‌ای تلقی می‌شود که برنده اصلی انتخابات اخیر پارلمانی در عراق بود. مقتدی صدر از کاندیداتوری هوشیار زیباری حمایت کرده بود اما در روزهای اخیر، اتهام فساد به آقای زیباری بار دیگر مطرح شد که همین امر مقتدی صدر را در موقعیت دشواری قرار داد. نمایندگان متعلق به جریان صدر روز شنبه اعلام کردند جلسه روز دوشنبه پارلمان را تحریم می‌کنند. حزب دموکرات کُرد هم که آقای زیباری عضو آن است، چنین موضعی گرفته است. طبق قوانین عراق، زمانی که رئیس‌جمهور جدید انتخاب شود، او از گروهی که اکثریت کرسی‌های پارلمان را در اختیار دارند، خواهد خواست که دولت جدید را تشکیل دهد.

بایدن به تل‌آویو سفر می‌کند

● جو بایدن، رئیس‌جمهوری آمریکا، در گفت‌وگو با نفتالی بنت، نخست‌وزیر اسرائیل، دعوت این رژیم برای دیدار از تل‌آویو را در اواخر سال جاری میلادی پذیرفت. به گزارش ایرنا، تارنمای هیل نوشت: این دعوت در جریان تماس تلفنی بایدن و بنت درباره تنش‌ها در خاورمیانه و شرق اروپا مطرح شده است. کاخ سفید در بیانیه‌ای درباره این سفر نوشت: بایدن روز یکشنبه با بنت درباره تنش‌ها در خاورمیانه و شرق خاورمیانه گفت‌وگو کرد و دعوت او را برای دیدار از اسرائیل پذیرفت. بایدن و بنت در این تماس تلفنی درباره عملیات اخیر آمریکا علیه رهبر گروه تروریستی داعش در شمال غرب سوریه و تعهدات آمریکا در حمایت از سوری‌ها و دفاع از کشورهای شریک آمریکا در سراسر خاورمیانه گفت‌وگو کردند. در بیانیه کاخ سفید درباره این تماس تلفنی آمده است: بایدن همچنین «حمایت کامل خود را از احیای سامانه گنبد آهنین» ابراز کرد. تل‌آویو مدعی است با این سامانه می‌تواند موشک‌های کوتاه‌برد را رهگیری کند. طرح استقرار سامانه گنبد آهنین در فوریه ۲۰۰۷ از سوی «عمیر پرتز»، وزیر دفاع وقت اسرائیل، مطرح شد و در مارس ۲۰۱۱ مورد بهره‌برداری قرار گرفت. به گفته برخی منابع خبری، هزینه طراحی و استقرار گنبد آهنین بیش از یک‌میلیارد یورو برآورد شده است. این سیستم در داخل اسرائیل هم منتقدان زیادی داشت، به همین دلیل بخشی از هزینه‌های آن از سوی آمریکا تأمین شد.

رئیس‌جمهوری فرانسه ابتدا به روسیه و سپس به اوکراین رفت

قمار بزرگ مکرون

رئیس‌جمهوری فرانسه در آستانه انتخابات ریاست‌جمهوری این کشور دست به قمار بزرگی زده و می‌خواهد خود را در جایگاه پیام‌آور صلح در جهان معرفی کند. امانوئل مکرون از روز گذشته سفر خود به روسیه و سپس اوکراین را آغاز کرد تا تلاش‌ها برای پایان‌دادن به تنش در منطقه، وارد مرحله‌ای تازه شود.

مکرون اگر در این مسیر موفق شود، قهرمانی خواهد بود که از حمله روسیه به اوکراین جلوگیری کرده و فرانسه و اروپا را به‌عنوان قدرتی بزرگ در حوزه دیپلماسی دوباره احیا می‌کند. موفقیت او در این مأموریت، مسیرش برای پیروزی در انتخابات ماه آوریل را هموارتر خواهد کرد و شکست در این قمار بزرگ، وضعیت را برای حفظ کرسی ریاست‌جمهوری فرانسه پیچیده‌تر می‌کند.

رسانه‌های فرانسوی در آستانه این سفر، انتظارات از مکرون را بالا برده‌اند و قمار او را با ریسک نیکلا سارکوزی، رئیس‌جمهوری اسبق فرانسه، مقایسه کرده‌اند که در سال ۲۰۰۸ به‌عنوان میانجی وارد درگیری روسیه و گرجستان شد و با موفقیت توانست از ادامه جنگ جلوگیری کند.

این مأموریت تک‌نفره به‌خوبی با دیدگاه مکرون در قبال «خودمختاری استراتژیک» اروپایی همخوانی دارد؛ اروپایی که می‌تواند بدون وابستگی به اقدامات واشنگتن و مسکو، منافع امنیتی خود را حفظ کند و در حاشیه نظاره‌گر دیگران نماند.

«سیریل برت»، کارشناس روابط بین‌الملل، به پولیتیکو می‌گوید: «واقعیت این است که شما صرفا با یک سیاست خارجی درست در انتخابات پیروز نمی‌شوید و عوامل تأثیرگذارتر دیگری هم تعیین‌کننده هستند؛ اما امانوئل مکرون در صورت موفقیت در این قمار، به‌عنوان یک دولتمرد با جایگاه معتبر بین‌المللی وارد عرصه انتخابات می‌شود و این امر به او اجازه می‌دهد تا از دیگر نامزدها متمایز شده و نشان دهد توانایی ارتقای جایگاه فرانسه در عرصه بین‌المللی را دارد».

از سوی دیگر، سابقه نگاه آشتی‌جویانه مکرون به ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهوری روسیه و اظهارات گاه‌وبی‌گاه او مبنی بر لزوم تعامل کشورهای اروپایی با رئیس‌جمهوری اقتدارگرای روسیه، بسیاری از کشورهای اروپایی و فراتر از آن را به‌شدت عصبی و نگران کرده است. مکرون بارها به این نکته اشاره کرده که فارغ از هر رویکردی که پوتین در پیش بگیرد، کشورهای غربی ممکن است مجبور شوند با روسیه معامله کنند. در برابر این دیدگاه مکرون، بسیاری هم اعتقاد دارند ناتو باید در برابر رفتار قلدرمآبانه پوتین ایستادگی کند و رئیس‌جمهوری روسیه تنها در صورتی از ماجراجویی‌های خود دست می‌کشد که ناتو و غرب به حمایت جدی از اوکراین بپردازند و روند ارسال تسلیحات نظامی به این کشور را متوقف نکنند.

شخص پوتین که استاد بازی با رهبران غربی با تاکتیک‌های تفرقه بینداز و حکومت کن است، بارها از مکرون تمجید کرده و این علاقه شخصی دوجانبه می‌تواند اهمیت سفر مکرون را دوچندان کند و هر اندازه احتمال موفقیت او در این مأموریت خودخواسته زیاد شود، احتمال عقب‌نشینی بزرگ و شکست او نیز افزایش خواهد یافت.

مقام‌های فرانسوی در آستانه این سفر تأکید کرده‌اند که «پوتین، مکرون را شریکی باکیفیت برای مذاکره می‌داند و اخیرا نیز گفته بود که رئیس‌جمهوری فرانسه تنها کسی است که می‌تواند درباره اوکراین با او گفت‌وگوهای عمیقی داشته باشد و به نتیجه آن اهمیت دهد».

سیریل برت درباره این اشتیاق دوجانبه میان مکرون و پوتین می‌گوید: «دلایل واضحی برای موضوع وجود دارد. رئیس‌جمهوری فرانسه یک چهره برجسته بین‌المللی است که معتقد است اعتراض و نگرانی مسکو درباره تهدیدهای ناتو و نگرانی‌های امنیتی مسکو، موضوعی مشروع برای بحث و مذاکره است؛ درحالی‌که ایالات متحده چنین نگاهی ندارد. آنتونی بلینکن، وزیر خارجه ایالات متحده، این مسئله را که روسیه در استقرار حدود ۱۳۰ هزار سرباز در مرز اوکراین به چیزی جز تهدید و تجاوز به اوکراین فکر می‌کند، رد می‌کند و تصور روسیه و پوتین را از تهدیدهای اوکراین و ناتو به‌عنوان محرک تنش‌های نظامی اخیر، پوچ و دروغ می‌داند».

مکرون در مصاحبه‌ای با روزنامه «ژورنال دو دیمانش»، قبل از عزیمت به اوکراین و روسیه، موضع خود در قبال پوتین را روشن‌تر کرد و گفت: «برای روسیه کاملا مشروع است که نگرانی‌های امنیتی خود را مطرح کند؛ اما اعتقاد دارم هدف نهایی پوتین تسخیر اوکراین نیست بلکه او به دنبال تنظیم مجدد روابط خود با ناتو و اتحادیه اروپاست. کشورهای اروپایی باید ضمن احترام به نگرانی‌های امنیتی روسیه، توازن جدیدی ایجاد کنند». البته رئیس‌جمهوری فرانسه روشن نکرد تعریف او از این توازن جدید چیست. او همچنین پیش‌بینی کرد که روسیه به‌تنهایی برای صلح اقدام نخواهد کرد و کشورهای غربی باید به دنبال بده‌بستان با مسکو باشند: «ما باید بسیار واقع‌بین باشیم. تحرکات یک‌جانبه موفقیتی در پی نخواهد داشت. نکته ضروری درحال‌حاضر این است که برای جلوگیری از وخامت اوضاع تلاش کنیم».

نیکول بشاران، کارشناس سیاسی، به عمق نزدیکی غیرعادی فرانسه با استدلال‌های روسیه اشاره می‌کند و می‌گوید: «فرانسه کشوری عجیب‌وغریب است و از بسیاری جهات طرفدار روسیه. این ایده که ما باید با روسیه به‌عنوان یک تمدن بزرگ مذاکره و تعامل کنیم، در محافل دانشگاهی هواداران بسیاری دارد. مکرون هم همین نگاه روسوفیلی (اشتیاق به روسیه) را در مصاحبه‌هایش نشان می‌دهد و از کشورهای غربی می‌خواهد «آسیب‌های معاصر ملت بزرگ روسیه» را درک کنند».

نگرانی اوکراین

در آن‌سو، نگرانی عمده اوکراین که طبیعتا از شانس دستیابی به توافق دیپلماتیک قریب‌الوقوعی استقبال می‌کند، این است که مکرون بر اساس پیمان مینسک که در سال ۲۰۱۵ و میان روسیه، اوکراین، فرانسه و آلمان منعقد شد و به‌منظور پایان‌دادن به جنگ در شرق اوکراین، در برابر خواسته‌های پوتین تسلیم شود و کی‌یف را توصیه به عقب‌نشینی کند.

اوکراینی‌ها نگران این هستند که پوتین برای برگزاری انتخابات محلی و اعطای نوعی «وضعیت ویژه» و درواقع خودمختاری برای دونتسک و لوهانسک در شرق اوکراین، از حمایت مکرون و غرب برخوردار شود. این امر می‌تواند به جدایی‌طلبان مورد حمایت مسکو در این مناطق اختیار وتو بر تصمیمات اتخاذشده در کی‌یف را بدهد.

آرسنی یاتسنیوک، نخست‌وزیر سابق اوکراین می‌گوید: «نگران هستم که مکرون برای دستیابی به توافق صلح، تحت فشار مضاعفی از سوی پوتین قرار گیرد؛ زیرا او از یک‌سو تمایل و همراهی زیادی با رئیس‌جمهوری روسیه دارد و از سوی دیگر در ماه آوریل با انتخابات ریاست‌جمهوری فرانسه روبه‌رو است. پوتین قطعا یک بازی بسیار پیچیده با اروپایی‌ها انجام خواهد داد و می‌خواهد مکرون و اولاف شولتس، صدراعظم آلمان را در موقعیتی دشوار قرار دهد. رئیس‌جمهوری روسیه با مطرح‌کردن سیاست چماق و هویج می‌خواهد رهبران فرانسه و آلمان را در شرایطی قرار دهد که تنها راه‌حل موجود از نظر مسکو را بپذیرند یا آماده پذیرش بدترین سناریوی ممکن که اقدام نظامی علیه اوکراین است، باشند».

«عمل‌گرایی بی‌رحمانه» بایدن در خاورمیانه

«جو بایدن به یک استراتژی در خاورمیانه نیاز دارد»؛ این عبارت در نزدیک به یک سالی که از ریاست‌جمهوری بایدن می‌گذرد، بارها از طرف تحلیلگران تکرار شده است. اما این اتهام که دولت بایدن استراتژی راهبردی مشخصی در قبال خاورمیانه ندارد، اغلب بازتاب‌دهنده تفاوت‌های ایدئولوژیک این تحلیلگران با رئیس‌جمهوری و دولت مستقر در کاخ سفید است و نه فقدان واقعی یک استراتژی. این انتقاد به‌طور ضمنی بیان‌کننده این نکته است که «دولت فعلی سیاست مورد علاقه من را در خاورمیانه دنبال نمی‌کند».

واقعیت این است که بایدن یک استراتژی برای خاورمیانه دارد. او و مشاورانش مشکلات منطقه‌ای و تضاد و تلاقی آن با منافع آمریکا و اینکه چه منابعی در اختیار ایالات متحده قرار دارد و هزینه‌های اجرای انواع سیاست‌ها را بررسی کرده‌اند و نتیجه آن یک استراتژی است که می‌توان آن را «عمل‌گرایی بی‌رحمانه» توصیف کرد. بنابراین جای تعجب ندارد که چرا از یک طرف فعالان حقوق بشر و از طرف دیگر جنگ‌طلبان تندرو در آمریکا از بایدن انتقاد می‌کنند.

در یک سال گذشته این عمل‌گرایی بی‌رحمانه در سیاست دولت بایدن در قبال یمن و سوریه نمایان‌تر از دیگر مناطق بوده است. بر اساس سخنان بایدن در دوره رقابت‌های انتخاباتی، انتظار می‌رفت او پس از پیروزی در انتخابات، نقش فعال‌تری در پرونده سوریه داشته باشد. درست است که تیم بایدن-هریس هرگز طرحی مفصل درباره مواجهه با جنگ داخلی سوریه ارائه نداده‌اند اما اظهارات بایدن درباره سوریه نشان می‌داد او هیچ رویکرد قاطعانه و مشخصی هم در قبال بحران این کشور ندارد.

بایدن بارها دونالد ترامپ، سلف خود را به دلیل درک نادرست از واقعیت ژئوپلیتیک منطقه مورد انتقاد قرار می‌داد و تأکید می‌کرد برنامه ترامپ برای خروج نیروهای آمریکایی از سوریه، منافع واشنگتن را به خطر می‌اندازد و به نفع حکومت بشار اسد و ایران است و همچنین اسرائیل را برای تأمین امنیت خود به روس‌ها وابسته می‌کند. البته زمانی که فرد پیروز در انتخابات ریاست‌جمهوری سوگند یاد می‌کند و رسما قدرت را در دست می‌گیرد، به‌ندرت اتفاق می‌افتد که لفاظی‌های تبلیغاتی در دوره انتخابات با سیاست‌گذاری‌هایش در یک راستا باشند. زمانی که بایدن برای نخستین‌بار در سال ۱۹۸۸ نامزد انتخابات ریاست‌جمهوری شد، جورج بوش پدر، معاون دونالد ریگان، رئیس‌جمهوری وقت آمریکا، به «میخائیل گورباچف»، رهبر سابق اتحاد جماهیر شوروی، گفته بود که «لفاظی‌های توخالی»ای را که او در جریان کمپین انتخاباتی احتمالا خواهد شنید، جدی نگیرد. جو بایدن به‌جای اتخاذ رویکرد تهاجمی و قاطعانه در قبال سوریه، به‌گونه‌ای رفتار کرده که به نظر می‌رسد به این نتیجه رسیده که تنش‌زدایی بهترین راه برای تأمین اهداف ژئواستراتژیک آمریکا در منطقه خواهد بود. بر این اساس، پیروزی بشار اسد در جنگ داخلی به‌طور ضمنی تأیید می‌شود و نمی‌توان خلاف این واقعیت موجود کاری انجام داد. اقدام کشورهای عربی برای عادی‌سازی رابطه با حکومت دمشق را هم در همین راستا می‌توان تفسیر کرد. به نظر می‌رسد تیم بایدن معتقد است با کنارآمدن با این واقعیت در سوریه، آمریکا فرصت بیشتری برای کمک به مردم این کشور خواهد داشت و همچنین می‌تواند به بهبود وضعیت اقتصادی لبنان نیز کمک کند و روابط با روسیه را تغییر دهد (بااین‌حال، با استقرار نظامیان روسیه در مرز اوکراین، رابطه واشنگتن و مسکو دچار تنش شده است).

دولت بایدن به این نتیجه رسیده است که از طریق این رویکرد می‌تواند سوریه را از ایران دور کند. در همین راستا، اردن طرحی را برای بازسازی جایگاه حاکمیت سوریه و ایجاد اتحاد در آن کشور ارائه داده که به نظر می‌رسد با دیدگاه کلی بایدن درباره سوریه هماهنگ شده است؛ اما کاخ سفید جزئیاتی از این طرح منتشر نکرده و هنوز این طرح با موافقت رسمی بایدن روبه‌رو نشده است. بااین‌حال، گزارش‌ها نشان می‌دهد دیپلمات‌های آمریکایی در تلاش‌ها برای استفاده از خطوط لوله گاز برای ارسال گاز مصر به اردن و سپس به لبنان از طریق سوریه نقش داشته‌اند. این تلاش‌ها از طریق سوریه به لبنان کمک کرد تا مشکل قطع متناوب برق در لبنان تا حد زیادی برطرف شود. با چنین رویکردی، اعضای کنگره از هر دو حزب دموکرات و جمهوری‌خواه که اسد را جنایت‌کار جنگی می‌دانند، متعجب شده‌اند که چرا دولت بایدن در کنار کشورهای عربی ازجمله امارات و اردن برای عادی‌سازی رابطه با سوریه و بازسازی این کشور قرار گرفته است. بدون تردید نمایندگان کنگره با رویکرد بایدن در قبال سوریه موافق نیستند، اما واضح است که این اقدامات و تصمیم‌های اخیر بایدن، نشان از وجود یک استراتژی اساسی دارد.

استراتژی «عمل‌گرایی بی‌رحمانه» دولت بایدن در سوریه با منافع ایالات متحده در مبارزه با تروریسم، تأمین امنیت اسرائیل و منع گسترش تسلیحات کشتارجمعی در یک راستا قرار دارد و واشنگتن از این طریق حتی می‌تواند به دنبال راه‌هایی برای افزایش جریان کمک‌رسانی به مردم سوریه باشد. اما آیا این استراتژی به علت اصلی بحران سوریه می‌پردازد و آن را حل می‌کند؟ قطعا نه. شاید استراتژی بایدن بسیار بد باشد اما درحال‌حاضر و در شرایط موجود، این تنها گزینه عمل‌گرایانه‌ای است که او پیش‌روی خود دارد.

نیاز به عربستان

یمن منطقه دیگری است که صحنه عمل‌گرایی بی‌رحمانه بایدن بوده است. زمانی که سنا به بسته کمک تسلیحاتی ۶۵۰ میلیون‌دلاری به عربستان سعودی رأی داد، گروه‌های مدافع حقوق بشر و اعضای چپ‌گرای کنگره خشمگین شدند. کاخ سفید اعلام کرد این تسلیحات ماهیت دفاعی دارند اما مخالفان قانع نشدند و به اعتراض خود ادامه دادند. درباره بحران یمن، این استدلال مطرح شده که حملات موشکی و پهپادی حوثی‌ها به عربستان، ماهیتی دفاعی دارند و طبیعی است عربستان که متحمل دردسرهای ناشی از حملات حوثی‌ها شده است، این استدلال را رد کند. سیاست دولت بایدن در قبال عربستان سعودی سخت‌گیری درباره پرونده قتل جمال خاشقجی روزنامه‌نگار مخالف ریاض، مداخله در یمن و نقض حقوق بشر بوده است. کاخ سفید درحال‌حاضر بر این باور است که بیش از آنکه واشنگتن به ریاض نیاز داشته باشد، این عربستان سعودی است که نیاز به آمریکا دارد و این سخت‌گیری هم بر اساس همین باور اعمال شده است. وضعیت جنگ داخلی در یمن در سال ۲۰۱۵ و پس از مداخله عربستان سعودی بحرانی‌تر شد. بایدن در مورد عربستان سعودی متوجه تأثیر ریاض بر جریان آزاد نفت و توانایی آنها برای تأثیرگذاری بر قیمت نفت و حتی بر قیمت پرداختی مصرف‌کنندگان آمریکایی برای سوخت در پمپ بنزین شده است. در نتیجه، بایدن تا زمانی به تقابل و رویارویی با عربستان نخواهد پرداخت که این کشور نفت بیشتری به بازارها عرضه کند؛ چراکه از نظر سیاسی، افزایش قیمت سوخت در آمریکا به ضرر بایدن خواهد بود. تا زمانی که آمریکایی‌ها معتقد باشند حق طبیعی برای استفاده از خودروهای پرمصرف را دارند، عربستان کشور مهمی برای آمریکا باقی خواهد ماند. رویکرد عمل‌گرایی بی‌رحمانه بایدن در خاورمیانه، نه اقدامی قهرمانانه است و نه اخلاقی. بااین‌حال، واقعیت آن است که سیاست خارجی عرصه‌ای است که تصمیم‌گیری‌های نه‌چندان اخلاقی در آن اتخاذ می‌شود و جای تردید بسیاری درباره آن وجود دارد؛ بنابراین خلاف آنچه منتقدان بایدن می‌گویند، او و تیمش به این فکر می‌کنند که کجا و چگونه می‌توانند اعتبار کسب کنند و بر همان اساس استراتژی خود را تعیین می‌کنند.

منبع: فارن‌پالیسی

روزنه

جنگ گاز و رقابت‌های ژئوپلیتیک خاورمیانه

● قرار است دولت ترکیه ماه آینده میزبان رئیس‌جمهوری اسرائیل باشد. آنکارا قصد دارد در جریان این دیدار، رئیس‌جمهوری اسرائیل را متقاعد کند تا خط لوله گاز اسرائیل به‌جای عبور از طریق دریا به یونان، از طریق خاک ترکیه به اروپا امتداد یابد. به گزارش ایندیپندنت، این در حالی است که چندی قبل و به دنبال طرح توسعه خط لوله صلح (خط لوله گاز عرب یا خط لوله گاز مصر)، منطقه در آستانه یک تحول سیاسی و اقتصادی مهمی قرار داشت و روزنامه الشرق الاوسط در آن زمان جزئیات این طرح را منتشر کرد. بر اساس این طرح، قرار بود گاز اسرائیل از سواحل عسقلان به مصر منتقل شود و از آنجا به اردن، سوریه و لبنان امتداد یابد. اکنون به نظر می‌رسد با ورود اسحاق هرتزوگ، رئیس‌جمهوری اسرائیل، به آنکارا در ماه آینده، این خط لوله گاز به سمت استانبول گسترش پیدا خواهد کرد.

البته درحال‌حاضر، گاز یک سلاح ژئوپلیتیک و حیاتی محسوب می‌شود که اهمیت آن فراتر از استفاده در سامانه‌های گرمایشی یا پخت‌وپز است. در سال‌های گذشته، واشنگتن با آلمان و سایر کشورهای اتحادیه اروپا درباره قرارداد گازی با روسیه مخالفت کرد. اکنون که ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهوری روسیه، صدهزار سرباز را در مرز اوکراین مستقر کرده است و تهدید به حمله به آن کشور می‌کند، کشورهای اروپایی درحالی‌که قادر به جلوگیری از تهاجم روسیه به اوکراین نیستند، باید هزینه سنگینی را بپردازند؛ زیرا قیمت گاز برای مصرف‌کنندگان اروپایی ۱۹۳ درصد افزایش یافته است. به همین دلیل، جو بایدن، رئیس‌جمهوری ایالات متحده، سعی دارد سلاح اصلی پوتین یعنی خط لوله گاز نورداستریم را که منبع تأمین گاز حدود ۲۰۰ میلیون اروپایی یا نیمی از جمعیت اتحادیه اروپا به‌شمار می‌رود، از کار بیندازد.

از سوی دیگر، قطر یکی از تأمین‌کنندگان مهم گاز در جهان است و در بحبوحه این بحران، واشنگتن آماده است در ازای تأمین گاز اروپا، نقش قطر را در معاملات بین‌المللی برجسته کند. بااین‌حال، طرح پیشنهادی واشنگتن برای قطر یک گام مهم اما درعین‌حال چالش‌برانگیز است؛ زیرا چنین اقدامی ممکن است قطر را در خط مقدم جنگ سرد بین روسیه و آمریکا قرار دهد، به‌ویژه اینکه روس‌ها صادرات گاز را یک مسئله کاملا راهبردی برای خود می‌دانند.

درهمین‌حال، اسرائیل نیز به دنبال کشف منابع گازی بیش از نیاز داخلی، درصدد استفاده از گاز در عرصه رقابت‌های ژئوپلیتیک برآمده است. اسرائیل که در گذشته با کمبود گاز مواجه بود، با کشف مقادیر فراوان گاز تصمیم گرفته است حدود ۴۰ درصد گاز خود را به‌گونه‌ای برای صادرات خارجی اختصاص دهد که در تحقق منافع سیاسی آن نیز نقش ایفا کند.

باوجود آنچه در پارلمان اردن و در رسانه‌های سوریه علیه گاز اسرائیل گفته می‌شود، مردم در اردن، سوریه و لبنان از گاز اسرائیل برای گرمایش و پخت‌وپز استفاده می‌کنند؛ علاوه بر اینکه شهروندان لبنان به دلیل کمبود برق، نیاز شدیدی به گاز اسرائیل دارند. درواقع، ملت‌های یادشده گزینه دیگری پیش‌رو ندارند و البته ایجاب می‌کند که کشورهای منطقه با وجود اختلاف‌نظرهایی که دارند، برای رفع نیازهای شهروندان خود به همکاری‌های منطقه‌ای ادامه دهند. نیروگاه برق غزه، گاز را از شرکت برق اسرائیل وارد می‌کند و سایر مواد سوخت مورد نیاز نوار غزه از کرانه باختری تأمین می‌شود که منبع اصلی آن اسرائیل است. درحالی‌که رهبران سیاسی از تلاش برای دستیابی به تفاهم و همسویی که درد و رنج مردم را کاهش دهد، امتناع می‌ورزند، میدان گازی سواحل غزه از ۲۰ سال پیش همچنان دست‌نخورده باقی‌مانده است و برای اکتشاف و استخراج آن هیچ توافقی صورت نمی‌گیرد. البته لبنان نیز در زمینه استفاده از منابع انرژی با همین شرایط دشوار روبه‌رو است. بااین‌حال، به نظر می‌رسد ترکیه ترجیح می‌دهد با اسرائیل رابطه‌ای دوستانه‌ای برقرار کند و با موافقت به عبور خط لوله گاز اسرائیل از قلمرو ترکیه به سمت اروپا، نقش تأثیرگذاری در کشورهای اروپایی داشته باشد و از میزان آسیب‌های ناشی از سیاست‌های قبلی‌اش در قبال اروپا بکاهد. علاوه بر آن، ترکیه در تلاش برای فعال‌سازی دوباره روابط نظامی و اقتصادی با اسرائیل است؛ زیرا آنکارا با گذشت زمان به این واقعیت پی برده که در طول سال‌ها تنش با اسرائیل، همه قراردادها به حریف یونانی‌اش واگذار شده است. این در حالی است که امارات متحده عربی نیز مجوزهای صنایع نظامی و فناوری بسیاری از اسرائیل به دست آورده است که در گذشته ترکیه و کشورهای دیگر از آنها بهره می‌بردند.

شرکت ملی گاز ایران
شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی

آگهی فراخوان مناقصه عمومی دو مرحله ای

شناسه آگهی ۱۲۷۳۵۳۰
نوبت اول

شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی در نظر دارد اقلام مورد نیاز خود را با شرایط ذیل بصورت برگزاری مناقصة عمومی دو مرحله ای از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (سامانه ستاد) تامین نماید:

شماره فراخوان در سامانه ستاد ایران: ۲۰۰۰۰۹۳۴۹۸۰۰۰۸۵۷
شماره مناقصه و تقاضا : تقاضای I-9840862-NS مناقصه شماره ۰۰/۱۰۸
موضوع مناقصه/ شرح مختصر اقلام درخواستی:قطعات DISTRIBUTED CONTROL SYSTEM ساخت شرکت YOKOGAWA
مبلغ تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار: ۲،۷۵۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال
نوع تضمین شرکت درفرایند ارجاع کار: تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار بصورت یکی از تضامین قابل قبول وفق آیین نامه تضمین شماره ۱۲۳۴۰۲/ت۵۰۶۵۹ ه مورخ ۹۴/۰۹/۲۲ هیات وزیران می باشد.
مبلغ برآوردی مناقصه: ۵۵،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال
آخرین مهلت دریافت اسناد ارزیابی کیفی در سامانه ستاد : ۱۰روز پس از درج نوبت دوم آگهی در صفحه اعلان عمومی سامانه ستاد ایران می باشد.
آخرین مهلت بارگذاری و ارسال مستندات ارزیابی کیفی (رزومه) در سامانه ستاد: ظرف مدت دو هفته پس از انقضای مهلت دریافت اسناد می باشد.
آخرین مهلت بارگزاری پیشنهادات فنی/ مالی در سامانه ستاد : پس از ارزیابی کیفی مناقصه گران، مستندات دریافت پیشنهاد فنی و مالی به همراه برنامه زمانی از طریق سامانه ستاد ارسال می گردد.
آدرس مناقصه گزار: استان بوشهر- شهرستان عسلویه- شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی- ساختمان اداری مرکزی ستاد -مدیریت بازرگانی-اداره خرید- گروه خرید
بدیهی است کلیه فرآیند برگزاری مناقصه الکترونیکی از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (سامانه ستاد) به نشانی: WWW.SETADIRAN.IR انجام می پذیرد وبه پیشنهاد های خارج از سامانه ستاد هیچگونه ترتیب اثری داده نخواهد شد و مناقصه گران بایستی نسبت به ثبت نام در سامانه ستاد و دریافت گواهی امضاء الکترونیکی اقدام نمایند.
مناقصه گران می توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر به سایت WWW.SPGC.IR مراجعه و یا با شماره تلفن‌های۲۲۳۱-۰۷۷۳۱۳۱۲۲۳۵ تماس حاصل فرمایند.

روابط عمومی شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی

نقل و انتقال شماره ۱۰۹۰۰ لنج باری بندرعباس

شناسه آگهی ۱۲۷۰۸۵۷
نوبت دوم

به استناد رونوشت سند شماره ۳۷۵۵۷ مورخ ۱۴۰۰/۰۹/۰۸ با شناسه سند۱۴۰۰۱۱۴۵۱۰۰۸۰۰۰۱۲۲دفتر اسناد رسمی ۶۴ بندرلنگه آقای علی رحمانی پور فرزند محمد ۰/۵ دانگ سهام خود در مالکیت لنج باری به شماره ثبت ۱۰۹۰۰- بندرعباس را به خانم فائزه فولادی فرزند حسین انتقال قطعی داده است.

مراتب به استناد ماده ۲۵ قانون دریایی ایران آگهی می‌گردد.

www.sharghdaily.ir